

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia

2013/2078(INI).

29.11.2013

OPINIA

Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia

dla Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie stanu praw podstawowych w Unii Europejskiej (2012)
(2013/2078(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Antigoni Papadopoulou

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia zwraca się do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- uwzględniając Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW) przyjętą przez ONZ w 1979 r.,
 - uwzględniając europejski pakt na rzecz równości płci (2011–2020), przyjęty przez Radę Unii Europejskiej w marcu 2011 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 września 2010 r. pt. „Strategia na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010–2015” (COM(2010)0491),
 - uwzględniając Konwencję Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej z dnia 7 kwietnia 2011 r.,
 - uwzględniając swą rezolucję z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie priorytetów oraz zarysu ram nowej polityki UE w dziedzinie walki z przemocą wobec kobiet¹ oraz z 6 lutego 2013 r. w sprawie 57. sesji Komisji ds. Statusu Kobiet ONZ: likwidacja wszelkich form przemocy wobec kobiet i dziewcząt i zapobieganie wszelkim jej formom²,
 - uwzględniając swą rezolucję z dnia 24 maja 2012 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie stosowania zasady równości wynagrodzeń dla pracowników płci męskiej i żeńskiej za taką samą pracę lub pracę tej samej wartości³,
- A. mając na uwadze, że równouprawnienie kobiet i mężczyzn to podstawowe prawo i wspólna zasada UE, a także to, że pomimo postępów poczynionych na przestrzeni lat, równouprawnienie płci pozostaje nadal niezrealizowanym celem;
- B. mając na uwadze, że polityczne nastawienie na walkę z kryzysem gospodarczym i finansowym miało szkodliwy wpływ na kobiety, ponieważ wiązało się z poważnymi cięciami wydatków na publiczną opiekę zdrowotną i usługi opieki społecznej w większości państw członkowskich, a także doprowadziło do znacznego obniżenia środków na działania związane z promowaniem praw kobiet na szczeblu krajowym i europejskim;
- C. mając na uwadze, że przemoc na tle płciowym wciąż stanowi poważny i niedopuszczalny przypadek łamania praw człowieka; mając na uwadze, że należy podjąć istotne działania na szczeblu europejskim i krajowym, aby wyeliminować to zjawisko i zdecydowanie złagodzić jego skutki uboczne;
- D. mając na uwadze, że ubóstwo, brak równouprawnienia między płciami oraz stereotypy płciowe zwiększają ryzyko przemocy i innych form wyzysku, w tym handlu kobietami i

¹ Dz.U. C 296 E z 2.10.2012, s. 26.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0045.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0225.

prostytacji, oraz utrudniają pełne uczestnictwo kobiet we wszystkich obszarach życia;

- E. mając na uwadze, że równe wynagrodzenie za pracę o równej wartości stanowi w UE podstawową zasadę ustanowioną w traktacie rzymskim z 1957 r.; mając na uwadze, że w 2010 r. kobiety w UE nadal zarabiają średnio o 16,4% mniej niż mężczyźni, wykonując tę samą pracę; mając na uwadze, że rozbieżności w zarobkach między kobietami i mężczyznami zależą od państwa członkowskiego i w niektórych państwach przekroczyły średnio 22% w 2011 r.;
1. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uwzględnienia potrzeb i problemów kobiet m. in. we współpracy ze społeczeństwem obywatelskim i kobiecymi organizacjami pozarządowymi w zakresie opracowywania przepisów prawnych oraz analizowania sytuacji praw podstawowych w UE; podkreśla znaczenie nadzorowania i poddawania ocenie wdrażania ustawodawstwa europejskiego odnoszącego się do równouprawnienia płci w państwach członkowskich;
 2. wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania godziwych wynagrodzeń i emerytur, zmniejszenia różnic w wynagrodzeniu ze względu na płeć, tworzenia większej liczby wysokiej jakości miejsc pracy dla kobiet, a także do stworzenia kobietom możliwości korzystania z usług publicznych o wysokim standardzie i poprawy świadczeń w ramach ochrony socjalnej;
 3. podkreśla potrzebę specjalnej ochrony i wsparcia kobiet i dzieci będących ofiarami przemocy na tle płciowym, w tym przemocy w bliskich związkach, przemocy seksualnej (gwałt, napaść na tle seksualnym, molestowanie seksualne), handlu ludźmi, niewolnictwa oraz szkodliwych praktyk dyktowanych tradycją, takich jak przymusowe małżeństwa, okaleczanie narządów płciowych kobiet oraz przestępstwa honorowe; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia i stałego ulepszania ustawodawstwa, a także do podjęcia konkretnych środków, takich jak zapewnianie znacznie większych środków finansowych na ochronę dla kobiet, oraz ścigania sprawców i zapobiegania przemocy; wspiera dyrektywę 2012/29/UE ustanawiającą minimalne standardy dotyczące praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podpisania i ratyfikowania konwencji stambulskiej w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej;
 4. wzywa Komisję do niezwłocznego zaproponowania kompleksowej strategii oraz aktów ustawodawczych na rzecz zwalczania i zniesienia przemocy wobec kobiet zgodnie z obietnicą zawartą w sztokholmskim programie działań oraz wieloma rezolucjami Parlamentu;
 5. wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań w walce ze zjawiskami gospodarczo-społecznymi potęgującymi przemoc wobec kobiet, takimi jak bezrobocie, niskie wynagrodzenia i emerytury, brak mieszkań, bieda oraz brak usług publicznych lub ich niewystarczająca jakość, szczególnie usług w zakresie publicznej opieki zdrowotnej, edukacji i ubezpieczeń społecznych;
 6. wzywa Komisję do wzmocnienia działań wymierzonych w naruszenie podstawowych praw młodych dziewcząt, a zwłaszcza w przemyśl postrzegający młode dziewczęta jako obiekt seksualny, co prowadzi do wzrostu handlu ludźmi o podłożu seksualnym w UE, którego

ofiarami są młode dziewczęta;

7. zwraca uwagę na dowody na to, że rosnący rynek prostytucji, która w niektórych państwach jest zalegalizowana i ujęta w ramy instytucjonalne, stymuluje handel ludźmi; dlatego też domaga się środków, które osłabiłyby rynek prostytucji, takich jak nakładanie kar na wyzyskiwaczy, w tym na stręczycieli oraz osoby płacące za seks;
8. wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania wdrożenia krajowych strategii dotyczących poszanowania i ochrony zdrowia płciowego i reprodukcyjnego kobiet, a także ich praw w tej dziedzinie; podkreśla rolę Unii jeżeli chodzi o podnoszenie poziomu wiedzy na ten temat, a także propagowania wzorcowych praktyk w tej dziedzinie, biorąc pod uwagę, że zdrowie to podstawowe prawo człowieka niezbędne do korzystania z pozostałych praw człowieka;
9. zwraca się do Komisji o wysunięcie wniosku w sprawie ram prawnych dotyczących kwestii dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie oraz dyskryminacji krzyżowej;
10. uważa, że niewystarczająca reprezentacja kobiet na politycznych i biznesowych szczeblach decyzyjnych to deficyt; dlatego też wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia środków pozytywnej dyskryminacji, takich jak przepisy parytetowe oraz parytet płci;
11. podkreśla, że postęp w zmniejszaniu różnic w wynagrodzeniu ze względu na płeć jest bardzo powolny; zwraca uwagę, że wprowadzenie w życie zasady jednakowej płacy za taką samą pracę oraz za pracę o jednakowej wartości jest kluczowe, by osiągnąć równouprawnienie płci, wzywa Komisję do niezwłocznego dokonania przeglądu dyrektywy 2006/54/WE oraz zaproponowania zmian do niej zgodnie z art. 32 tej dyrektywy oraz na podstawie art. 157 TFUE, przy uwzględnieniu szczegółowych zaleceń przedstawionych w załączniku do rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 24 maja 2012 r.;
12. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia środków mających na celu ułatwienie godzenia życia prywatnego z życiem zawodowym, gwarantowanie powszechnych i przystępnych wysokiej jakości ośrodków opieki nad dziećmi i znajdującymi się w trudnej sytuacji osobami pozostającymi na utrzymaniu kobiet oraz ochronę praw pracownic w ciąży; wzywa również Radę do osiągnięcia porozumienia w sprawie dyrektywy dotyczącej urlopów macierzyńskich;
13. wzywa Komisję do przedstawienia wniosku ustawodawczego w sprawie różnego rodzaju urlopów (ojcowskiego, adopcyjnego, na opiekę nad dziećmi, osobami niesamodzielnymi i rodzicami), by poprawić sytuację pod względem godzenia życia zawodowego, rodzinnego i prywatnego, a równocześnie przełamać blokadę Rady w sprawie dyrektywy dotyczącej urlopu macierzyńskiego;
14. podkreśla, że redukcja usług publicznych w zakresie opieki nad dziećmi ma bezpośredni wpływ na niezależność ekonomiczną kobiet – w 2010 r. 28,3% przypadków nieaktywności zawodowej kobiet i pracy w niepełnym wymiarze czasu uzasadniano brakiem usług opieki, podczas gdy w 2009 r. odnotowano 27,9% takich przypadków; w 2010 r. wskaźnik zatrudnienia kobiet z małymi dziećmi w UE był o 12,7% niższy niż

wskaźnik zatrudnienia kobiet bezdzietnych, natomiast w 2008 r. różnica ta wynosiła 11,5%;

15. wyraża ubolewanie z powodu zbyt częstego łamania praw podstawowych kobiet starszych, w tym z powodu znacznej liczby przypadków przemocy oraz wykorzystywania fizycznego, emocjonalnego i finansowego w wielu państwach członkowskich UE; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia dalszych działań w celu zapewnienia starszym kobietom ochrony przed wszelkimi formami wykorzystywania, w tym przed ich maltretowaniem w domach opieki dla osób starszych;
16. uważa, że kobiety niepełnosprawne są dyskryminowane podwójnie: ze względu na płeć i ze względu na niepełnosprawność; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie do podjęcia środków pozwalających zagwarantowanie kobietom niepełnosprawnym w UE praw podstawowych oraz ochrony tych praw.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	26.11.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 25 -: 2 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Regina Bastos, Andrea Češková, Edite Estrela, Zita Gurmai, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Sophia in 't Veld, Silvana Koch-Mehrin, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Angelika Niebler, Antonya Parvanova, Marc Tarabella, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská, Inês Cristina Zuber
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Kent Johansson, Nicole Kiil-Nielsen, Doris Pack, Zuzana Roithová
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Birgit Collin-Langen, Jill Evans, María Irigoyen Pérez